

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/135/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115211597
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Marková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1115211597.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Markovej a členiek senátu JUDr. Viery Malinowskej a JUDr. Renáty Šiškovéj v spore žalobcu: BS spol. s r.o. Building service, so sídlom Pezinská 1098, 901 01 Malacky, IČO: 35 933 917, právne zastúpeného: URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, 811 03 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 244 895, proti žalovanému: WF Slovakia, s.r.o., so sídlom Agátová 22/B, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 36 783 196, právne zastúpenému: JUDr. Eva Bieliková, advokátka, Stromová 13, 831 01 Bratislava, o zaplatenie 68.054,46 eur s príslušenstvom a o odvolaniach žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 31Cb/97/2015 - 1021 zo dňa 31.05.2022, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 31Cb/97/2015 - 1021 zo dňa 31.05.2022 a zároveň uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 31Cb/97/2015 - 173 zo dňa 15.01.2019 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zamietol návrh na prerušenie konania do skončenia konania vedenom na Okresnom súde Bratislava I v konaní vedenom na pod č. k. 27Cb/148/2015, výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 62.015,34 eur, úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 62.015,34 eur od 22.04.2015 až do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti, výrokom III. v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol a výrokom IV. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 82,26% voči žalovanému, pričom o výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na § 124, § 132 ods. 1, § 147 ods. 1, § 150 ods. 1 a ods. 2, § 151 ods. 1 a ods. 2, § 153 ods. 1 a ods. 2, § 187 ods. 1, § 191 ods. 1, § 196 ods. 1 a ods. 3, § 215 ods. 1 a ods. 2, § 218 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 1 ods. 2, § 261 ods. 1, § 302, § 344, § 345 ods. 1, § 346 ods. 1, § 349 ods. 1, § 315 ods. 1, § 358, § 359, § 360, § 363, § 364, § 369c ods. 1, § 387 ods. 1 a ods. 2, § 388 ods. 1, § 391 ods. 1 a ods. 2, § 397, § 402, § 536 ods. 1, § 548 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, § 39, § 41, § 493, § 524 ods. 2, § 529 ods. 1 a ods. 2, § 544 ods. 1 a § 545 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou dňa 24.04.2015 domáhal, aby súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť sumu 68.054,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne z predmetnej sumy odo dňa 10.04.2015 až do zaplatenia, náhradu trov konania a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný je dlžný žalobcovi napriek viacerým urgenciám na podklade splatnej faktúry celkovo čiastku 68.054,46 eur, ktorá predstavuje sumu za vykonané práce, ktorých prevzatie je preukázané aj v odovzdávacom a preberacom protokole zo dňa 26.03.2015. Podľa

žalovaného Zmluvou o dielo zo dňa 05.08.2014 v znení Dodatku č. 1, uzatvorenou medzi žalovaným ako objednávateľom a spoločnosťou CBS HP STAV s.r.o., Slnecná 1146, 908 73 Veľké Leváre, ako zhotoviteľom, sa zhotoviteľ zaviazal zhotoviť pre objednávateľa Novostavbu bytového domu, miesto stavby: A., katastrálne územie: A., parcelné číslo KNC XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/X (ďalej len „ZoD“ alebo „zmluva“). Žalovaný namietal nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu BS spol. s r.o. Building service, nakoľko Dohodou o postúpení pohľadávok zo dňa 19.04.2017 uzatvorenou medzi CBS HP stav s.r.o. ako postupcom a BS spol. s r.o. Building service ako postupníkom, nie je možné platne postúpiť práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o dielo na spoločnosť BS spol. s r.o. Building service, nakoľko záväzok zhotoviteľa vykonať dielo je viazaný výlučne na osobu zhotoviteľa a nemožno ho platne previesť na tretiu osobu. Z obsahu Dohody vyplýva, že predmetom postúpenia boli všetky práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o dielo, a teda nie postúpenie určitej pohľadávky, ale zmena celého obsahu záväzkového vzťahu. Predmetom postúpenia môže byť len určitá pohľadávka, t.j. právo na plnenie od dlžníka, nie však celý záväzkový vzťah, z ktorého pohľadávka vznikla, v ktorom prípade ide už o zmenu zmluvy, a teda zmenu vzájomných práv a povinností tvoriacich obsah záväzku, ktorá predpokladá v zmysle § 493 OZ dohodu zmluvných strán. Žalobca teda nenadobudol platne právo k predmetnej pohľadávke, keď podľa žalovaného Dohoda o postúpení pohľadávok je neplatná a preto žalobca nie je aktívne legitimovaný. Tento názor vyslovil aj Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom sp. zn. 27Cb/148/2015 s tými istými stranami sporu. Žalovaný celý žalobný návrh neuznáva. Žalovaný v podaní zo dňa 14.07.2015 uviedol, že mal pohľadávku voči žalobcovi na základe faktúry č. 201503001 zo dňa 13.03.2015 v sume 88.593,77 eur titulom zmluvnej pokuty z dôvodu odstúpenia od zmluvy o dielo pre podstatné porušenie zmluvnej povinnosti. V zmysle § 358 a nasl. ObZ si žalovaný listom zo dňa 19.06.2015, doručeným CBS HP STAV s.r.o. dňa 24.06.2015, započítal svoju pohľadávku na zaplatenie zmluvnej pokuty vyúčtovanej faktúrou č. 201503001 zo dňa 13.03.2015 v sume 88.593,77 eur proti svojmu záväzku voči CBS HP STAV s.r.o. na zaplatenie faktúry č. 04/2015 zo dňa 26.03.2015 na sumu 68.054,46 eur, ponížený o čiastku za nevykonané práce, t.j. v sume 62.015,34 eur. CBS HP Stav s.r.o. vystavil faktúru č. 04/2015 zo dňa 26.03.2015, splatnú dňa 09.04.2015, za vykonané práce podľa priloženého súpisu prác, na sumu 68.054,46 eur. Uvedenú faktúru žalovaný vrátil zhotoviteľovi doporučenými zásielkami zo dňa 13.04.2015, 24.04.2015 a 04.05.2015 na prepracovanie spolu so súpisom prác, ktoré zhotoviteľ CBS HP STAV s.r.o. nevykonala a žiadal ho, aby boli tieto práce zo súpisu prác odstránené. Ide o súpis prác v sume 6.039,12 eur s DPH, ktorý bol zhotoviteľovi zaslaný. Na základe kompenzačnej námietky tak došlo k zániku záväzku žalovaného voči CBS HP STAV s.r.o. z faktúry č. 04/2015 zo dňa 26.03.2015, poníženého o čiastku za nevykonané práce (6.039,13 eur), t.j. v sume 62.015,34 eur. Zároveň žalovaný žiadal uhradiť rozdiel vo výške 26.578,43 eur. Zhotoviteľ až následne dňa 05.08.2015 doručil žalovanému faktúru č. 13/2015 zo dňa 16.07.2015, ktorou stornoval faktúru č. 04/2015 zo dňa 26.03.2015 na sumu 68.054,46 eur a zároveň zaslal vystavenú novú faktúru č. 14/2015 zo dňa 16.07.2015, splatná dňa 30.07.2015, na sumu 62.015,34 eur. Zánik započítaných pohľadávok v rozsahu, v akom sa vzájomne kryjú, nastáva okamihom, keď sa stretnú. Na základe kompenzačnej námietky doručenej CBS HP STAV s.r.o. je záväzok žalovaného voči zhotoviteľovi CBS HP STAV s.r.o. vo výške 62.015,34 eur vysporiadaný. Uvedenú skutočnosť oznámil právny zástupca žalovaného listom zo dňa 10.07.2015 právnomu zástupcovi CBS HP STAV s.r.o. v reakcii na jeho predžalobný výzvu na úhradu dlhu a výzvu na vysporiadanie a mimosúdne urovanie sporov zo dňa 16.06.2015. Na základe uvedených dôvodov navrhol žalovaný žalobu zamietnuť. V replike doručenej súdu prvej inštancie dňa 21.11.2019 žalobca odkázal na odvolanie podané v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 27Cb/148/2015 a poukázal na to, že majetkové práva (pohľadávky) je možné platne previesť aj bez súhlasu dlžníka a oznámenie súdu o doručení žaloby od protistrany sa považuje tak za oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi, ako aj za oznámenie postupníka o postúpení pohľadávky dlžníkovi.

3. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že medzi stranami konania bola sporná aktívna vecná legitímácia, ktorú žalovaný namietal v súvislosti s absolútne neplatnou Dohodou o postúpení pohľadávky uzatvorenou medzi právnym predchodcom žalobcu ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu od skutočnosti, že na základe Dohody o postúpení pohľadávok zo dňa 19.04.2017 došlo k postúpeniu všetkých a akýchkoľvek majetkových pohľadávok vyplývajúcich zo zmluvy o dielo zo dňa 05.08.2014 zo spoločnosti CBS HP Stav s.r.o. v právnom postavení zhotoviteľa (postupca) na spoločnosť BS spol. s r.o. Building service (postupník). Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd v uznesení zo dňa 10.02.2020 sp. zn. 3Cob/14/2020 vyriešil spornú hmotnoprávnu otázku medzi stranami sporu v inom konaní vedenom na pod sp. zn. 27Cb/148/2015 (t.j. otázku platnosti dohody o postúpení, ktorá bola sporná), a to tak

že Dohoda o postúpení pohľadávok je platná a je daná aktívna legitímácia žalobcu v konaní. Súd prvej inštancie sa v plnom rozsahu stotožnil s názorom odvolacieho súdu, ktorého závery sú plne aplikovateľné, keďže odvolací súd posudzoval rovnakú Dohodu o postúpení pohľadávky v nadväznosti na aktívnu vecnú legitímáciu v spore medzi rovnakými sporovými stranami. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že medzi stranami konania bolo sporné aj naplnenie hmotnoprávnych podmienok pre odstúpenie od zmluvy o dielo zo strany žalovaného listom zo dňa 04.03.2015, a to najmä výklad ustanovenia čl. X bod 4 písm. b) zmluvy v nadväznosti na splnenie podmienky termínu odovzdania diela do 15.12.2014. Žalobca tvrdil, že žalovaný nevyzval žalobcu na dokončenie celého diela dvomi výzvami na odstránenie porušenia povinnosti, teda zhotovením celého diela o viac ako 30 dní, keďže v dôsledku daždivých dní bol termín odovzdania diela predĺžený do 06.01.2015. Sporným bol teda aj termín predĺženia odovzdania diela v zmysle čl. III bod 2 písm. b) zmluvy. Bez ohľadu na počet klimaticky daždivých dní, bol v konaní predložený stavebný denník, z ktorého nevyplývala naplnená podmienka dojednaná stranami v zmluve, a to vyznačenie takých daždivých dní, ktoré ohrozujú kvalitu realizovaných prác s podpisom zástupcu objednávateľa (stavebného dozoru), ktorý by takéto daždivé dni osvedčoval (pre ktoré nie je možné na stavbe vykonávať akékoľvek práce). S ohľadom na uvedené nebolo možné konštatovať, že žalobca nebol v omeškaní pre daždivé dni, čo by znamenalo posun termínu odovzdania diela v rozpore s citovaným ustanovením. Nesplnenie predmetnej povinnosti, teda vyznačenie daždivých dní, pre ktoré nie je možné na stavbe pracovať s potvrdením stavebného dozoru, tak ide na ťarchu žalobcu, ktorý si mal predmetnú zmluvne dojednanú povinnosť zabezpečiť, pokiaľ mienil argumentovať, že k omeškaniu s odovzdaním diela nedošlo, resp. že z uvedeného dôvodu došlo k neskoršiemu odovzdaniu vykonávaného diela. Medzi stranami bol zmluvne dojednaný termín odovzdania diela k 15.12.2014 (čl. III bod 1 zmluvy), pričom žalobca odovzdal dielo, resp. časť prác v zmysle harmonogramu diela až dňa 26.03.2015 a keďže žalobca celé dielo v zmluvne dojednanom termíne nedokončil, je zrejmé, že došlo zo strany žalobcu k porušeniu povinnosti odovzdať dielo včas. Zároveň je zrejmé, že ak žalovaný vyzval žalobcu listami zo dňa 21.01.2015 a 10.02.2015 na zhotovenie diela včas, pričom ho upozornil na omeškanie spojené s vykonávaním celého diela, žalovaný splnil hmotnoprávne podmienky dôvodnosti odstúpenia od celého diela v zmysle čl. X bod 4 písm. b) zmluvy a teda s ohľadom na uvedené je odstúpenie žalovaného od zmluvy o dielo zo dňa 04.03.2015 platné. Samotný výklad žalobcu týkajúci sa čl. X bod 4 písm. b) zmluvy, teda zodpovedanie otázky, či podmienka zaslania dvojnásobnej písomnej výzvy s 30-dňovou lehotou zhotoviteľovi diela musí byť splnená pred samotným odstúpením od zmluvy pre podstatné porušenie povinnosti spojené s omeškaním zhotovovania diela, resp. jeho časti, je irelevantná, keďže zo skutkových okolností prípadu je zrejmé, že podmienka počtu daždivých dní zapísaných do stavebného denníka s podpisom stavebného dozoru, ktorá by spĺňala definíciu stanovenú zmluvnými stranami v čl. III bod 2 písm. b) zmluvy, nebola naplnená. Následne sa súd prvej inštancie zaoberal námietkou žalovaného o zániku pohľadávky jednostranným započítaním zo dňa 19.06.2015, keď na základe platného odstúpenia žalovaného od zmluvy o dielo vyúčtoval žalovaný žalobcovi v súlade s čl. X bod 2 zmluvy z dôvodu odstúpenia od zmluvy pre podstatné porušenie zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu vo výške 88.593,77 eur, t.j. 10% z celkovej ceny diela dohodnutej v čl. IV bod 1 zmluvy (faktúrou č. 201503001 zo dňa 13.03.2015, splatnou dňa 23.03.2015). Žalobca namietal platnosť predmetnej zmluvnej pokuty, keďže podľa jeho názoru, bola zmluvná pokuta dojednaná pre prípad odstúpenia od zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvnej povinnosti, čo je výkon práva. Naproti tomu žalovaný tvrdil, že zmluvná pokuta bola vyúčtovaná za porušenie zmluvnej povinnosti, t.j. odovzdať dielo v lehote do 15.12.2014 a až následkom tohto porušenia bolo odstúpenie od zmluvy. K zmluvnej pokute súd prvej inštancie uviedol, že „podmienkou platnosti dohody o zmluvnej pokute je nepochybne určenie povinnosti, ktorá má byť zmluvnou pokutou zabezpečená, resp. porušením ktorej vznikne nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Na to, aby zmluvná pokuta bola platne dohodnutá, treba dostatočne a presne opísať povinnosť, ktorej splnenie zmluvná pokuta zabezpečuje. Bez toho totiž nie je možné zistiť, či resp. kedy bola porušená povinnosť“ (rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/194/2019). V zmysle čl. X bod 2 zmluvy si strany dohodli ustanovenie o zmluvnej pokute nasledovne: „Každá zo zmluvných strán je za podmienok ustanovených § 344 a nasl. ObZ oprávnená od tejto zmluvy odstúpiť. Pre prípad odstúpenia od zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvnej povinnosti zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu vo výške 10% (desať percent) z ceny celého diela dohodnutej v článku IV bod 1 tejto zmluvy. Zmluvnú pokutu, je povinná uhradiť tá zmluvná strana, ktorá spôsobila svojím konaním odstúpenie od zmluvy.“ Nárok na zmluvnú pokutu je viazaný na odstúpenie od zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvnej povinnosti. Síce zmluvná pokuta nie je viazaná na prípad odstúpenia od zmluvy ktoroukoľvek zmluvnou stranou bez uvedenia dôvodov, ako správne podotkol žalovaný, čo však neznamená, že sa neviaže na výkon práva, a to práve na odstúpenie od zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvnej povinnosti. Súd prvej inštancie dal v tomto smere za

pravdu žalobcovi, keď zo znenia citovaného ustanovenia dojednanej zmluvnej pokuty dospel k záveru, že zmluvná pokuta je viazaná na výkon práva, a to odstúpenie od zmluvy zo špecifikovaných dôvodov. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím inštitútom, ktorý núti dlžníka konať v súlade so zmluvou a neporušiť povinnosť viazanú na zaplatenie zmluvnej pokuty. Odstúpenie od zmluvy nie je porušením zmluvnej povinnosti, ale výkonom práva, a preto nemôže byť sankcionované zmluvnou pokutou. V tomto smere súd upozorňuje aj na judikatúru, v zmysle ktorej „vznik povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu bol teda kumulatívne viazaný jednak na porušenie zmluvnej povinnosti žalovaného, tak na následné odstúpenie od zmluvy žalobcom“. Dohoda, ktorej zmyslom je dojednanie zmluvnej pokuty pre prípad výkonu práva odstúpenia od zmluvy a nie pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti, je v rozpore s ustanovením § 544 OZ, a teda je absolútne neplatná (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 32Odo/1113/2003, rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/141/2000). Plne v súlade s uvedeným je právny názor vyslovený v rozsudku NS ČR sp. zn. 3Cdon/1032/96, v ktorom súd dovodil, že ak sa opiera odstúpenie od zmluvy o konkrétny právny dôvod stanovený objektívnym právom, resp. zmluvou, nie je možné hovoriť o porušení zmluvnej povinnosti v zmysle § 544 OZ a v takom prípade odstúpenie od zmluvy nevyvoláva dôsledok spočívajúci v povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu. Súd prvej inštancie zdôraznil, že strany si medzi sebou dojednali aj zmluvnú pokutu pre prípad s omeškaním zhotovenia diela, ktorá bola zároveň podstatným porušením zmluvy, od ktorej žalovaný odvodzoval svoj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty pre prípad odstúpenia od zmluvy z rovnakého dôvodu, pre aký bola dojednaná pokuta v čl. IX bod 1 zmluvy. Aj uvedené je len potvrdením, že zatiaľ čo v čl. IX bod 1 zmluvy bola dojednaná zmluvná pokuta práve pre podstatné porušenie zmluvy o dielo – omeškanie so zhotovovaním diela, resp. jeho častí, v čl. X bod 2 zmluvy bola dojednaná zmluvná pokuta pre odstúpenie od zmluvy o dielo (najprv musel žalovaný odstúpiť z popísaných dôvodov, aby si mohol zmluvnú pokutu uplatniť). S ohľadom na uvedené, dospel súd prvej inštancie k záveru, že predmetná zmluvná pokuta je absolútne neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ v spojení s § 544 OZ a § 344 a nasl. ObZ. Po predbežnom právnom posúdení súdom prvej inštancie o absolútnej neplatnosti zmluvnej pokuty vyúčtovanou žalovaným faktúrou č. 201503001 zo dňa 13.03.2015, žalovaný na pojednávaní konanom dňa 11.12.2020 alternatívne (pre prípad, že súd dospeje k záveru o absolútnej neplatnosti zmluvnej pokuty žalovaným), uplatnil aj hmotnoprávne námietky v rámci súdneho konania, kompenzačnej námietky č. 2 vznesenej na pojednávaní dňa 11.12.2020, ktorou si voči žalovanej istine 68.054,46 eur žalovaný započítal svoju pohľadávku z faktúry č. 201510003 zo dňa 22.10.2015, splatnú dňa 05.11.2015 na sumu 56.796,70 eur, vyúčtovanú titulom zmluvnej pokuty a faktúru č. 201510001 zo dňa 01.10.2015, splatnú 15.10.2015 na sumu 36.212,28 eur, vyúčtovanú titulom ušlého zisku z nájomného za zavinené omeškanie zhotoviteľa s odovzdaním diela, a to do výšky žalovanej istiny 68.054,46 eur. S ohľadom na námietku žalobcu týkajúcej sa posúdenia predmetnej kompenzačnej námietky ako vzájomnej žaloby súd prvej inštancie uviedol, že prejav žalovaného, ktorým si proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, sa považuje za vzájomnú žalobu, ak žalovaný žiada, aby mu bolo prisúdené viac, než čo si uplatnil žalobca. Ak by si žalovaný uplatnil menej alebo rovnako, ako si uplatnil žalobca, takýto prejav súd posudzuje len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného. Posúdenie námietky, ktorá sa považuje len za procesnú obranu proti žalobe, súd rieši ako prejudiciálnu otázku a zaoberá sa ňou len v odôvodnení rozsudku. Ak sa započítacia (kompenzačná) námietka žalovaného považuje za vzájomnú žalobu, súd je povinný o tejto vzájomnej žalobe v zásade rozhodnúť vo výroku rozsudku. Pokiaľ dlžník uplatňuje k započítaniu vzájomnú pohľadávku vo výške nepresahujúcej pohľadávku veriteľa (žalobcu), posudzuje sa započítanie ako obrana žalovaného. Pokiaľ uplatňuje svoju pohľadávku k započítaniu a žiada, aby mu bolo prisúdené viac, než predstavuje pohľadávka žalobcu, ide v tomto presahujúcom rozsahu o vzájomný návrh. Súd v tejto súvislosti upozornil na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.11.2010 sp. zn. II. ÚS 285/2010. Vzhľadom na eventuálne uplatnenú kompenzačnú námietku (aj keď žalovaný uvádzal, že ide o alternatívnu námietku, ide v skutočnosti o eventúálnu námietku), a to do výšky žalovanej istiny 68.054,46 eur, považoval súd predmetnú argumentáciu žalovaného len za procesnú obranu v súdnom konaní, a nie za vzájomnú žalobu. Pred samotným preskúmaním nároku vyplývajúceho z kompenzačnej námietky uplatnenej v súdnom konaní, sa súd prvej inštancie zaoberal námietkou žalobcu vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii na uplatnenie týchto nárokov žalovaného s ohľadom na postúpenie pohľadávok a námietky premlčania. K námietke premlčania započítavaných faktúr č. 201510003 a č. 201510001 súd zdôraznil, že v súlade s § 388 ods. 2 písm. a) ObZ aj po uplynutí premlčacej doby môže oprávnená strana uplatniť svoje právo pri obrane alebo pri započítaní, keďže obe práva sa vzťahujú na tú istú zmluvu o dielo, pričom premlčacia doba je štvorročná. S ohľadom na uvedené je zrejmé, že nárok vyplývajúci z týchto kompenzačných námietok premlčaný nie je. Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii strany konania, ktorá kompenzačnú námietku uplatnila, súd prvej inštancie dal za pravdu žalovanému, keď tvrdil, že z Dohody o postúpení pohľadávok postupca postúpil na postupníka všetky

práva a povinnosti, ktoré sa týkali a patrili doteraz postupcovi vo vzťahu a vyplývajúce k zmluve o dielo a nielen majetkové práva a s nimi súvisiace práva. Súd sa však nestotožnil s argumentáciou žalovaného o tom, že predmetnou dohodou došlo k pristúpeniu k dlhu bez súhlasu veriteľa, keďže predmetnú dohodu je potrebné posudzovať v zmysle § 524 a nasl. OZ. Okrem toho, k oprávneniu žalovaného ako dlžníka vzniesť kompenzačné námietky súd žalobcu upozornil aj na § 529 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky. Na základe uvedeného je zrejmé, že dlžník si po postúpení pohľadávky mohol uplatniť všetky námietky, ktoré mal voči postupcovi. Podľa § 529 ods. 2 OZ dlžník môže použiť na započítanie voči postupníkovi aj svoje na započítanie spôsobilé pohľadávky, ktoré mal voči postupcovi v čase, keď mu bolo oznámené alebo preukázané postúpenie pohľadávky, ak ich oznámil bez zbytočného odkladu postupníkovi. Toto právo má dlžník aj v prípade, že jeho pohľadávky v čase oznámenia alebo preukázania postúpenia neboli ešte splatné. V tomto smere žalovaný namietal, procesný postup súdu v súvislosti s pripustením nového žalobcu v konaní, nedoručenie samotnej Dohody o postúpení pohľadávok zo dňa 19.04.2017 súdom, ako aj správanie žalobcu, ktoré spôsobilo, že prvé pojednávanie sa uskutočnilo po 6. rokoch, pričom žalovaný vzniesol kompenzačné námietky ihneď po vyslovení predbežného právneho názoru na pojednávaní konanom dňa 11.12.2020. Súd prvej inštancie poukázal na § 529 ods. 2 OZ, v zmysle ktorého nie je potrebné doručenie Dohody o postúpenie pohľadávky súdom na to, aby si žalovaný mohol svoje práva z kompenzačnej námietky uplatniť, postačí, ak mu bolo oznámené alebo preukázané postúpenie pohľadávky. Právna zástupkyňa žalovaného dňa 27.11.2018 v rámci nahliadania do spisu fotila celý spisový materiál, ktorého súčasťou už bola aj predmetná Dohoda o postúpení pohľadávok, následne súd uznesením zo dňa 15.01.2019 pripustil zmenu žalobcu, pričom predmetné uznesenie bolo právnej zástupkyňi žalovaného doručené dňa 18.01.2019 (okrem iného v konaní sp. zn. 27Cb/148/2015 dňa 05.02.2018). Následne právna zástupkyňa žalovaného vo vyjadrení zo dňa 16.09.2019 doručenom súdu dňa 17.09.2019 cituje znenie predmetnej Dohody o postúpení pohľadávok. S ohľadom na tieto skutočnosti súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný mal kvalifikovanú vedomosť nielen o postúpení pohľadávky na postupníka, ale aj o presnom obsahu Dohody o postúpení pohľadávok najneskôr dňa 16.09.2019, pričom kompenzačnú námietku týkajúcu sa ďalších dvoch faktúr uplatnil až na pojednávaní dňa 11.02.2021 po predbežnom právnom posúdení súdom. Súd prvej inštancie skonštatoval, že viac ako 17 mesačná nečinnosť zo strany žalovaného, nemôže byť posudzovaná ako oznámenie postupníkovi vykonané bez zbytočného odkladu. Negatívne dôsledky spojené s tým, že dlžník neoznámil bez zbytočného odkladu podľa § 529 ods. 2 OZ postupníkovi pohľadávku, ktorú mal voči postupcovi v čase, keď mu bolo oznámené alebo preukázané postúpenie pohľadávky (§ 526 OZ), má za následok, že započítanie kompenzačných námiatok – pohľadávok z faktúr č. 201510003 a č. 201510001, nie je možné. S ohľadom na vyššie uvedený právny rozbor (týkajúci na neplatnosti zmluvnej pokuty, v dôsledku ktorej nedošlo k zániku pohľadávok jednostranným započítaním), bolo podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že nárok žalobcu v časti za vykonané práce, ktoré neboli rozporované, je v sume 62.015,34 eur daný. Žalovaný predmetný nárok neuznal iba z dôvodu uplatnenia jednostranného započítania pohľadávky a uplatnenia alternatívnej kompenzačnej námietky, ktoré však súd zo strany žalovaného vyhodnotil ako nedôvodné. Vo vzťahu k samotným vykonaným prácam, k ich rozsahu v časti nevyškrtnutých a nenamietaných položiek zo súpisu prác, t.j. v sume 62.015,34 eur, súd prvej inštancie uviedol, že vykonanie predmetných prác a cena týchto prác sporné neboli. Na základe uvedeného súd prvej inštancie v danej časti požadovanej istiny, žalobcovi predmetný nárok priznal.

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že na základe zmluvy o dielo CBS HP Stav s.r.o. vystavil faktúru č. 04/2015 zo dňa 26.03.2015, splatnú dňa 09.04.2015, za vykonané práce podľa priloženého súpisu prác, na sumu 68.054,46 eur. Uvedenú faktúru žalovaný vrátil zhotoviteľovi doporučenými zásielkami zo dňa 13.04.2015, 24.04.2015 a 04.05.2015 na prepracovanie spolu so súpisom prác, ktoré zhotoviteľ CBS HP STAV s.r.o. nevykonával v rozsahu 6.039,12 eur s DPH a žiadal ho, aby boli tieto práce zo súpisu prác odstránené. Zhotoviteľ následne dňa 05.08.2015 doručil žalovanému faktúru č. 13/2015 zo dňa 16.07.2015, ktorou stornoval faktúru č. 04/2015 zo dňa 26.03.2015 na sumu 68.054,46 eur a zároveň zaslal vystavenú novú faktúru č. 14/2015 zo dňa 16.07.2015, splatnú dňa 30.07.2015, na sumu 62.015,34 eur. Sporným podľa súdu prvej inštancie boli vykonané práce podľa súpisu prác 4 a 4 PN a v sume 6.039,12 eur s DPH (v súpisoch vyškrtnuté položky). Predmetný súpis prác sa mal týkať 3 n. p., pričom bol podpísaný (aj s vyškrtnutými položkami) stavebným dozorcom objednávateľa k dátumu 26.03.2015. Sporným v konaní nebolo, že žalobca mal odovzdať podľa harmonogramu prác 1 n. p. dňa 12.10.2014, pričom však bolo odovzdané 12.11.2014, 2 n. p. malo byť odovzdané dňa 31.10.2014 a bolo odovzdané až dňa 01.12.2014. Sporným medzi

stranami bol rozsah prác a odovzdania diela ku dňu 26.03.2015. Z odovzdávacieho a preberacieho protokolu k dátumu 26.03.2015 je zrejme, že časť diela bola odovzdaná podľa súpisu prác a faktúry, a to obvodové múry, nosné múry, strop, s poznámkou o nedokončených balkónoch, schodiska z 1 n. p. na 2 n. p. balkónoch na 1 n. p., 2 n. p., nezateplených vencoch. Súd prvej inštancie tak skúmal, aké práce boli vykonané práve v období od 01.12.2014, kedy bolo odovzdané 2 n. p. do 26.03.2015, kedy bolo odovzdané 3 n. p. s nedokončenými prácami podľa odovzdávacieho protokolu, prípadne, či tieto práce zodpovedajú súpisu vykonaných prác, na podklade ktorých mala byť vystavená faktúra. Súdu prvej inštancie nebolo dostatočne zrejme, z akých dôvodov žalobca po podaní žaloby predmetnú faktúru stornoval, teda či nezohľadnil námietky žalovaného vo vzťahu k rozsahu súpisu prác a z tohto dôvodu požadoval od žalovaného len úhradu pohľadávky vyplývajúcej z nesporných položiek zo súpisov prác, a to napriek tomu, že na podanej žalobe v celom rozsahu trval. Dôkazné bremeno zaťažovalo v tomto prípade žalobcu. Ak teda žalobca tvrdil, že na základe zmluvy so žalovaným vykonal práce v rozsahu vyúčtovaného faktúrou č. 04/2015, teda aj v rozsahu rozporovaných nevykonaných častí prác zo súpisov prác v sume 6.039,12 eur, bol povinný túto skutočnosť preukázať. Súd na základe vykonaného dokazovania nemohol ustáliť, či práce v rozsahu 6.039,12 eur, ktoré boli vyškrtuté zo súpisu prác a namietané žalovaným ako nevykonané, boli žalobcom v rozhodnom čase uskutočnené. Na základe uvedeného preto súd prvej inštancie nemohol priznať požadovaný nárok v celom rozsahu, a preto istinu v časti 6.039,12 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania ako nedôvodnú (nepreukázanú) zamietol. Okrem istiny žalobca požadoval tiež zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,05% ročne z istiny 68.054,46 eur od 10.04.2015 až do zaplatenia. V zmysle popisu skutkového stavu je zrejme, že pôvodne vystavená faktúra č. 04/2015, od ktorej splatnosti žalobca odvodzoval úrok z omeškania bola žalovanému doručená dňa 07.04.2015, pričom táto bola vrátená na opravu z dôvodu neuznaných položiek zo súpisu prác v sume 6.039,11 eur dňa 13.04.2015, 24.04.2015 a 04.05.2015. V danom čase, teda v období vrátenia faktúry, však už nastali účinky odstúpenia od zmluvy zo dňa 04.03.2015, a preto ju podľa súdu prvej inštancie treba považovať pôvodne fakturovanú cenu vykonaných prác, aj keď nie v celom rozsahu (len v sume 62.015,34 eur), za výzvu na úhradu predmetnej sumy v lehote do 09.04.2015. Všetky právne následky porušenia zmluvy, ku ktorým došlo do zániku zmluvného vzťahu, ostávajú zachované. Platí to aj pre úroky z omeškania, na ktoré vzniklo žalobcovi právo na základe zmluvy, a to za dobu od splatnosti peňažného záväzku do jeho úhrady. Splatnosť jednotlivých faktúr bola medzi stranami dohodnutá na 14 dní odo dňa doručenia faktúry po odovzdaní a prevzatí časti diela na základe odovzdávacieho protokolu podpísaného oboma stranami (čl. IV bod 5 zmluvy). Predmetný odovzdávací protokol bol stranami podpísaný dňa 26.03.2015, faktúra na základe odovzdania tejto časti diela bola žalovanému doručená dňa 07.04.2015, nasledujúcim dňom tak začala plynúť lehota 14 dní na úhradu časti prác v sume 62.015,4 eur. Lehota splatnosti preto uplynula dňa 21.04.2015 a nie dňa 09.04.2015 ako sa nesprávne domnieval žalobca. Vzhľadom na uvedené sa žalovaný nasledujúcim dňom po uplynutí 14 dňovej lehoty od doručenia výzvy dostal do omeškania s úhradou predmetnej časti požadovaného nároku, ktorý súd priznal (62.015,34 eur). Samotnú výšku úroku z omeškania súd prvej inštancie určil v súlade s platnou úrokovou sadzbou ECB od 22.04.2015 do zaplatenia. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný sa so svojimi záväzkami dostal do omeškania, vznikol žalobcovi voči nemu aj nárok na zaplatenie sumy 40,- eur, a to titulom nároku na paušálnu náhradu podľa § 369c ods. 1 ObZ. Lehotu na plnenie (do troch dní od právoplatnosti rozsudku) určil v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta prvá CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd prvej inštancie tak zamietol žalobu v časti istiny vo výške 6.039,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 68.054,46 eur od 10.04.2015 do 21.04.2015, ako aj v časti úroku z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 6.039,12 eur od 22.04.2015 do zaplatenia.

5. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že sa v priebehu súdneho konania zaoberal procesnou vadou, keď rozhodol o návrhu žalobcu na zmenu strany konania v čase, keď bol pôvodný žalobca ex offa vymazaný. Dňa 13.06.2017 bol pôvodný žalobca CBS HP Stav s.r.o., Slnecná 1146, 908 73 Veľké Leváre, vymazaný z Obchodného registra SR a nástupníckou spoločnosťou sa stala spoločnosť EUROPROFI s.r.o., Sedmokráskova 6, 821 02 Bratislava, IČO: 36 057 002. Podaním zo dňa 23.10.2017 pôvodný žalobca CBS HP Stav s.r.o. podal návrh, aby do konania namiesto žalobcu CBS HP Stav s.r.o. vstúpil ako nový žalobca BS spol. s r.o. Building service, Pezinská 1098, 901 01 Malacky, IČO: 35 933 917. Pôvodný žalobca CBS HP stav s.r.o. podal svoj návrh dňa 23.10.2017 napriek skutočnosti, že v tom čase už bol vymazaný z OR SR, keď k jeho výmazu došlo dňa 13.06.2017 a teda dňa 23.10.2017 bola za CBS HP Stav s.r.o. oprávnená konať a podávať návrhy na súd len nástupnícka spoločnosť, do ktorej bol žalobca CBS HP stav s.r.o. zlúčený, a to EUROPROFI s.r.o. Uznesením č. k. 31Cb/97/2015 - 173 zo dňa 15.01.2019 súd prvej inštancie pripustil zmenu na strane žalobcu v

súlade s návrhom vymazaného žalobcu a na základe predloženej Dohody o postúpení pohľadávok zo dňa 19.04.2017, uzatvorenej medzi CBS HP stav s.r.o. ako postupcom a BS spol. s r.o. Building service ako postupníkom. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že zvažoval v rámci zhojenia predmetnej procesnej vady autoremedúru, pri ktorej sám opraví vady svojho rozhodnutia, avšak iba za súčasného splnenia zákonných podmienok stanovených v § 376 CSP, ktorými sú: 1/ uznesenie proti ktorému je v súlade s § 357 CSP prípustné odvolanie, 2/ predpísaný spôsob rozhodnutia a 3/ ide o uznesenie, z ktorého doposiaľ nenadobudla práva iná osoba. V danom prípade nebol voči predmetnému rozhodnutiu o pripustení zmeny strany konania prípustný opravný prostriedok, a preto doručením rozhodnutia o pripustení zmeny žalobcu jednotlivým stranám konania došlo k nadobudnutiu jeho právoplatnosti. Vzhľadom na uvedené, zvrátenie vedenia súdneho konania s novým žalobcom po jeho zmene, už nebolo možné. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal tiež na uznesenie č. k. 31Cb/97/2015 – 162 zo dňa 04.09.2018, ktorým vyšší súdny úradník rozhodol o pokračovaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu (EUROPROFI s.r.o.), ktoré uznesenie vyšší súdny úradník uznesením č. k. 31Cb/97/2015 - 167 zo dňa 20.09.2018 zrušil s tým, že voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka bol prípustný opravný prostriedok, a to sťažnosť. Napriek uvedenému strany sporu danú možnosť nevyužili a sťažnosť proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka nepodali. Súd prvej inštancie preto uviedol, že daný procesný postup nemôže byť na ujmu žiadnej zo strán konania, keďže aj v prípade, ak by súd procesne pripustil pokračovanie s nástupníckou spoločnosťou EUROPROFI s.r.o., mohol byť predmetný návrh na zmenu subjektu s ohľadom na postúpenie pohľadávky podaný opätovne.

6. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok odôvodnil ďalej tým, že v prípade návrhu na prerušenie konania, tento návrh zamietol s poukazom na ustanovenie § 164 CSP, ktoré dáva súdu možnosť zvoliť si, či preruší konanie alebo urobí iné vhodné opatrenie, pričom rozhodnutie súdu závisí od konkrétnych okolností. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že preskúvanie nároku o zaplatenie predmetnej istiny vyrieši aj otázku, predmetom ktorej je konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I (o platnosť zmluvnej pokuty). V danom konaní sa tak riešia prejudiciálne otázky, ktoré sú predmetom sporu sp. zn. 27Cb/148/2015, pre ktorý žalovaný navrhol prerušiť konanie, avšak tieto si v danom konaní môže súd posúdiť sám. Keďže predmetom veci je posúdenie otázky nároku na zaplatenie zmluvne vykonaných prác, ktorá zároveň môže vyriešiť aj spor medzi stranami týkajúci sa platnosti zmluvnej pokuty, keďže ide o otázku predbežnú, dospel súd prvej inštancie k záveru, že nie je hospodárne predmetné konanie prerušiť. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 82,26%, keď úspech žalobcu predstavuje 91,13% a úspech žalovaného 8,87%. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, je nutné v konečnom dôsledku konštatovať, že čiastočný úspech žalobcu vo veci predstavoval 82,26%, čo predstavuje percentuálne vyjadrenie čistého úspechu žalobcu v konaní.

7. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote smerujúce proti tretiemu a štvrtému výroku, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP. Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že napadnuté výroky považuje za vecne a právne nesprávne a súčasne odôvodnenie rozsudku je v časti napadnutých výrokov arbitrárne a nedáva odpovede na podstatné argumenty a žalobcom doložené dôkazy, ktorými preukázal svoj nárok pokiaľ ide o nepriznanú časť uplatneného nároku vo výške 6.039,12 eur a na to nadväzujúce rozhodnutie o pomernom úspechu na náhradu trov konania. Žalobca navrhol, aby odvolací súd v napadnutých výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a aby vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne, aby rozsudkom zmenil napadnuté výroky napádaného rozsudku a priznal žalobcovi celý ním uplatnený nárok. Žalobca mal za to, že konajúcemu súdu dostatočným spôsobom preukázal aj vykonanie prác sporného nároku, a to v rozsahu podľa súpisu prác 4 a 4 PN v sume 6.039,12 eur s DPH, keď do konania doložil riadne podpísané doklady o prevzatí stavebných prác stavbyvedúcim žalovaného, pričom tieto práce korešponujú s faktúrou vystavenou v celkovej sume 68.054,46 eur. Žalobca mal za to, že má sporné nároky a vykonanie jednotlivých prác za preukázané, a to na základe doplňujúcich podaní žalobcu, ktoré súdu doručil podaniami zo dňa 29.11.2021, zo dňa 11.01.2022 a následne zo dňa 15.02.2022, preto neobstojí ani námietka, že všetky čestné vyhlásenia sú v rovnakom formáte a zrejme boli pripravené právnym zástupcom žalobcu. Žalobca ohľadne tvrdenia súdu prvej inštancie, že nijakým spôsobom nevysvetlil stornovanie pôvodnej faktúry a faktúru následne vystavil na nižšiu sumu, poukázal na výsluch žalobcu na pojednávaní dňa 08.06.2021, kde žalobca uviedol, že (bod 14. napádaného rozsudku): „dal faktúru v decembri na sumu 68.000 eur aj niečo, bolo mu povedané od pána B., že bude zaplatené všetko až keď bude táto časť dorobená, dorábali ju, tak ju rozdelil. Tie sporné práce dorábali v januári.“, teda bez ohľadu na účtovné operácie boli vykonané

všetky práce za ktoré žiadal od žalovaného uhradiť dlžnú sumu aj s príslušenstvom, teda aj sumu vo výške 6.039,12 eur s DPH s príslušenstvom. Žalobca mal za to, že dôkazné bremeno uniesol aj v časti súdom prvej inštancie nepriznaného nároku, a to na základe vykonaných dôkazov, ktoré žalobca do konania doložil v priebehu novembra 2021 až februára 2022, avšak konajúci súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca uviedol, že dôkazné bremeno uniesol (minimálne vo vyššej miere ako ho neuniesol žalovaný) aj pokiaľ ide o nepriznanú časť uplatneného nároku, a to najmä s ohľadom na zásadu dokazovania, ktorá sa uplatňuje v civilnom procese a tou nie je preukazovanie materiálnej pravdy, ale preukazovanie toho, čo sa súdu na základe vykonaných dôkazov zdá pravdepodobnejšie. Následné obranné tvrdenie žalovaného, že niektoré práce boli vykonané bezplatne, sú v obchodnoprávných vzťahoch nie len absurdné, ale toto tvrdenie žalovaný nikdy žiadnym spôsobom ani nepreukázal, najmä vo svetle žalobcom doložených platieb do konania podaním zo dňa 15.02.2022. Preto je v tejto časti, v ktorej súd prvej inštancie vo zvyšnej časti zamietol žalobu žalobcu, nesprávny a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Aj keď súd prvej inštancie riadne vykonal všetky žalobcom vykonané dôkazy, vyvodil z nich nesprávne skutkové zistenia v rozpore so zásadou materiálnej pravdy a bremena preukázania žalobcom tvrdených skutočností na základe do konania doložených dôkazov oproti tvrdeniam žalovaného, ktoré však neboli podporené žiadnymi dôkazmi. V tejto súvislosti preto žalobca za nesprávny považoval aj výrok IV. o trovách konania a pomerného úspechu žalobcu v konaní, keďže priznaním aj zvyšného nepriznaného nároku by bol žalobca v spore úspešný v plnom rozsahu. Ďalej žalobca namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zaťažil toto rozhodnutie vadou arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Žalobca mal za to, že síce súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia pomerne rozsiahlym spôsobom poskytol sumár obsahu priebehu skutkového stavu konania s definovaním zákonných ustanovení, ktorými sa pri posúdení právneho stavu spravoval, avšak (ne)odôvodnenie skutočností na podklade ktorých súd rozhodol v časti napádaných výrokov, tak ako je uvedené vo výroku rozsudku, je protichodné, vnútorne rozporuplné a inkonzistentné a samotné odôvodnenie rozsudku opomína zásadu materiálnej pravdy, pričom aj dôkazné bremeno musí mať svoju hranicu a nemôže byť súdom požadované úplné preukázanie materiálnej pravdy, najmä v nadväznosti na doložené dôkazy a dôkaznú núdzu žalovaného. Podľa názoru žalobcu vysporiadanie sa s čestnými vyhláseniami a dokladmi, ktoré preukazujú úhrady vykonania sporných prác, ktoré žalobca doložil a na dôvod, pre ktorý súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s týmito do konania doloženými dôkazmi, má imanentný význam pre vydanie rozhodnutia a možnosť žalobcu akceptovať a zmieriť sa aj s prípadným neúspechom v prípade, ak by odôvodnenie súdu bolo konzistentné a logické, čo však v danom prípade napádaného rozhodnutia nie je splnené. S prihliadnutím na doposiaľ uvedenú skutkovú vecnú a právnu argumentáciu mal žalobca za jednoznačne preukázané, že argumentácia súdu je nedostatočná, nepresvedčivá a celkom zjavne aj nesprávna, keďže sa súd prvej inštancie pri aplikácii práva nevysporiadal najpodstatnejšími argumentami žalobcu, a to bez náležitého vysvetlenia, čím súd prvej inštancie konal zmätočne, vágne, a súčasne aj porušil právo žalobcu na spravodlivý súdny proces, lebo jeho imanentnou súčasťou je právo žalobcu na riadne, zrozumiteľné a právne a skutkovo presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čo podľa názoru žalobcu voči výroku III. a výroku IV. napadnutého rozsudku úplne absentuje, a tak sú výrok III. a výrok IV. napadnutého rozsudku en block nezákonné a ústavne non-konformné.

8. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj žalovaný v celom rozsahu prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), h) ako aj podľa § 365 ods. 2 CSP. Vo svojom odvolaní žalovaný poukázal na skutočnosť, že uznesením č. k. 31Cb/97/2015 - 173 zo dňa 15.01.2019 súd prvej inštancie pripustil zmenu na strane žalobcu v súlade s návrhom pôvodného žalobcu CBS HP Stav s.r.o. zo dňa 23.10.2017, aby na jeho miesto vstúpila spoločnosť BS spol. s r.o. Building service, a to na základe predloženej Dohody o postúpení pohľadávok zo dňa 19.04.2017. Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie a nakoľko uznesenie bolo vydané sudcom, nie je prípustná v súlade § 239 CSP ani sťažnosť. Podľa § 238 CSP je uznesenie, ktoré nemožno napadnúť odvolaním alebo sťažnosťou, právoplatné. Je nesporné, že pôvodný žalobca CBS HP stav s.r.o. nebol oprávnený podať svoj návrh dňa 23.10.2017, nakoľko bol už odo dňa 13.06.2017 vymazaný z OR SR a už neexistoval, a preto dňa 23.10.2017 bola za CBS HP Stav s.r.o. oprávnená konať a podávať návrhy na súd len nástupnícka spoločnosť EUROPROM s.r.o.. Žalovaný je toho názoru, že ide o vadu konania, ktorá spôsobuje zmätočnosť tohto konania a súd sa s ňou do dnešného dňa nevysporiadal. Na základe uvedených skutočností mal súd prvej inštancie návrh pôvodného žalobcu CBS HP stav s.r.o. zo dňa 23.10.2017 na zmenu na strane žalobcu zamietnuť, nakoľko takýto návrh mohol podať len existujúci subjekt zapísaný v obchodnom registri, t.j. nástupnícka spoločnosť EUROPROM s.r.o.. Žalovaný mal za

to, že vydaním uznesenia č. k. 31Cb/97/2015 - 173 zo dňa 15.01.2019 súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a po jeho vydaní sa mohol brániť len námietskou nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu BS spol. s r.o. Building service. Žalovaný zdôraznil, že Dohoda o postúpení pohľadávok zo dňa 19.04.2017 nebola žalovanému doručená ani s doručením uznesenia č. k. 31Cb/97/2015 - 173 zo dňa 15.01.2019, ktorým bola pripustená zmena na strane žalobcu, ani so zaslaním žaloby doručenou žalovanému dňa 09.09.2019, ale bola žalovanému doručená až dňa 14.10.2021. Skutočnosť, že žalovaný si odfotil dohodu v paralelnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod č. k. 27Cb/148/2015, je právne irelevantné. V súvislosti s doručením Dohody o postúpení pohľadávok zo dňa 19.04.2017 až dňa 14.10.2021 žalovaný konštatoval, že ako dlžník si uplatnil voči žalovanej istine 68.054,46 eur včas svoju kompenzačnú námietku č. 2 – faktúru č. 201510003 zo dňa 22.10.2015, splatnú dňa 05.11.2015 na sumu 56.796,70 eur, vyúčtovanú titulom zmluvnej pokuty podľa čl. IX. bod 1 zmluvy o dielo za zavinené omeškanie s odovzdaním diela a svoju faktúru č. 201510001 zo dňa 01.10.2015, splatnú dňa 15.10.2015 na sumu 36.212,28 eur, vyúčtovanú titulom ušlého zisku z nájomného za zavinené omeškanie zhotoviteľa s odovzdaním celého diela. Faktúru č. 201510003 na sumu 56.796,70 eur pôvodný žalobca prevzal dňa 26.10.2015 a faktúru č. 201510001 na sumu 36.212,28 eur pôvodný žalobca prevzal dňa 12.10.2015. Kompenzačná námietka č. 2 bola žalovaným uplatnená na pojednávaní dňa 11.12.2020. Skutočnosť, že si žalovaný uplatnil kompenzačnú námietku č. 2 „takmer po 6. rokoch“ (ako uviedol žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 18.01.2021), a to na prvom pojednávaní vo veci dňa 11.12.2020, bolo spôsobené najmä správaním žalobcu, ktorý v lehote stanovenej súdom nezaplatil súdny poplatok za návrh, až v odvolacej lehote proti zastaveniu konania pre nezaplatenie súdneho poplatku požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov, následne požiadal súd o zmenu na strane žalobcu, čím po rozhodnutí o zmene žalobcu odpadli dôvody na oslobodenie od platenia súdneho poplatku vo vzťahu k novému žalobcovi, o čom bolo rozhodnuté až uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/79/2019 zo dňa 31.05.2019, teda po 4. rokoch od podania žaloby. V zmysle § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Postupca CBS HP STAV s.r.o. žalovanému ako dlžníkovi postúpenie pohľadávky neoznámil vôbec, nie to bez zbytočného odkladu. Ak nedôjde k oznámeniu postúpenia pohľadávky postupcom, môže postupník privodiť účinnosť postúpenia pohľadávky predložením písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky dlžníkovi. V intenciách uvedeného bolo podľa žalovaného sporné, kedy bolo oznámené postúpenie pohľadávky dlžníkovi ako žalovanému. Preukázané postúpenie pohľadávky dlžníkovi bolo až doručením Dohody o postúpení pohľadávok zo dňa 19.04.2017 súdom dňa 14.10.2021. Záverom žalovaný poukázal na skutočnosť, že v súčasnosti prebieha na Okresnom súde Bratislava I pod č. k. 33CbR/180/2020 konanie o zrušenie spoločnosti žalobcu BS spol. s r.o. Building service, v ktorom bol žalobca už dňa 13.11.2020 vyzvaný na doplnenie účtovných závierok spoločnosti do 90 dní. Podľa registra účtovných závierok žalobca do dnešného dňa žiadne účtovné závierky za roky 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 nepredložil ale podal dvakrát žiadosť na súd o poskytnutie novej lehoty na ich predloženie, ktorá mu bola poskytnutá, aj keď je žalovaný toho názoru, že žalobca mal byť už vymazaný z obchodného registra. Doloženie účtovných závierok do zbierky listín bolo/je pre žalovaného podstatné, nakoľko v priebehu tohto konania o zaplatenie istiny žalovaný upozorňoval na skutočnosť, že Dohodu o postúpení pohľadávky zo dňa 19.04.2017 uzatvoril pôvodný žalobca CBS HP stav s.r.o jeden deň pred spísaním notárskej zápisnice zo dňa 20.04.2017 o zlúčení CBS HP Stav s.r.o. do EUROPROFI s.r.o. a ani pôvodný žalobca CBS HP stav s.r.o. a ani nástupnícka spoločnosť EUROPROFI s.r.o. ku dnešnému dňu nepodali daňové priznanie na daň z príjmu právnických osôb spolu s účtovnou závierkou ku dňu zlúčenia, t.j. k 20.04.2017. A keďže súčasný žalobca BS spol s.r.o. Building service podal posledné daňové priznanie na daň z príjmu právnických osôb spolu s účtovnou závierkou za rok 2015, dostal sa žalovaný do dôkaznej núdze na preukázanie, či bola žalovaná istina predmetom postúpenia, alebo prešla do majetku nástupníckej spoločnosti EUROPROFI s.r.o. titulom zlúčenia. Právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 31Cb/97/2015 – 173 zo dňa 15.01.2019 zakladá zásah do práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci zaplatenia istiny 68.054,46 eur s príslušenstvom zrušil.

9. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril dňa 14.07.2022 a uviedol, že žalobca vo svojom odvolaní napadol iba výrok III. a výrok IV. predmetného rozsudku. V časti, v ktorej súd žalobu zamietol, zaplatenie za vykonanie sporných prác v sume 6.039,12 eur, sa žalovaný stotožnil s právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý sa v tejto časti správne vysporiadal so skutkovým stavom, ktorý náležite

a dôsledne zistil a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil. Súd prvej inštancie sa podľa žalovaného pri posudzovaní sporných prác v sume 6.039,12 eur dostatočne vysporiadal s prostriedkami procesnej obrany a procesného útoku a na základe týchto skutočností správne právne vec posúdil. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci zaplattenia istiny 68.054,46 eur s príslušenstvom zrušil.

10. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne vyjadril dňa 21.07.2022 a uviedol, že pridrižava a odkazuje na skutkovú, vecnú a právnu argumentáciu vyjadrenú v písomných vyjadreniach, či prednesenú na súdnych pojednávaniach, zachytených v zápisniciach o súdnom pojednávaní a v plnom rozsahu sa stotožňuje s časťou napádaného rozhodnutia, ktorým súd žalobcovi priznal ním uplatnený nárok, okrem časti, ktorú sám žalobca napadol vlastným odvolaním. V súvislosti s námietkou žalovaného, že pôvodný žalobca CBS HP stav s.r.o. nebol dňa 23.10.2017 oprávnený podať svoj návrh, aby na jeho miesto vstúpila do konania nástupnícka spoločnosť z dôvodu Dohody o postúpení pohľadávok zo dňa 19.04.2017, žalobca uviedol, že návrh na vstup nástupnickej spoločnosti do konania nepodávala vymazaná spoločnosť CHS HP stav s.r.o., ale toto podanie vykonal právny zástupca nástupnickej spoločnosti BS Spol s.r.o., pričom rovnaký právny zástupca bol splnomocnený bez obmedzenia na celé zastupovanie v konaní ako pôvodného žalobcu, tak aj nástupnickej spoločnosti, pričom ako už žalobca viackrát poukázal v konaní, zákon umožňuje postúpenie pohľadávky aj bez súhlasu dlžníka, s čím sa v napádanom rozsudku stotožnil aj konajúci súd prvej inštancie. Žalobca zároveň poukázal na body 73. a nasl. rozsudku, pričom súd prvej inštancie poukázal aj na právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.02.2020 sp. zn. 3Cob/14/2020, na základe ktorého Krajský súd v Bratislave vyriešil spornú hmotnoprávnu otázku medzi stranami sporu v inom konaní (týkajúcu sa platnosti Dohody o postúpení), a to tým spôsobom, že: „Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 19.04.2017 je potrebné posudzovať podľa jej obsahu a teda podľa prejavenej vôle a následku, ktorý strany zmluvy sledovali. Je nesporné, že uvedenou zmluvou žalobca vstúpil do všetkých vzťahov, práv a povinností zhotoviteľa zmluvy o dielo zo dňa 05.08.2014 a postupník zaujíma právne postavenie postupcu“. Okrem iného postupca upozornil postupníka na prebiehajúce súdne konanie na Okresnom súde Bratislava I v tejto veci. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že práve v prípade, že by súd zastavil toto konanie a nepokračoval by v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu, došlo by k porušeniu práva na spravodlivý proces, práva na súdnu ochranu a práva na prejednanie veci pred súdom, ktoré sú garantované nie len Ústavou SR (čl. 48 ods. 2), ale aj medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná (napr. čl. 6 ods. 1 Dohovoru). Pokiaľ žalovaný odôvodňuje svoje odvolanie podľa § 365 ods. 2 CSP tým, že vydaním uznesenia zo dňa 15.01.2019 č. k. 31Cb/97/2015 - 173 súd prvej inštancie žalovanému znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, žalobca poukázal na tú skutočnosť, že napriek nemožnosti podať proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok, nič nebránilo žalovanému podať mimoriadny opravný prostriedok, či domáhať sa vyslovenia porušenia svojich práv na Ústavnom súde SR, čo sa však do dnešného dňa nestalo. Na konštatovanie žalovaného, že „je nesporné“, že Dohoda o postúpení pohľadávok zo dňa 19.04.2017 nebola žalovanému doručená až do dňa 14.10.2021, žalobca poznamenal, že nie je povinnosť súdu doručovať žalovanému dohodu o postúpení pohľadávok, pričom zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva skutočnosť, že by boli postupca alebo postupník povinní vyžadovať od dlžníka súhlas s postúpením pohľadávky. Okrem iného je zároveň preukázané, že sa žalovaný o postúpení pohľadávky dozvedel najneskôr dňa 16.09.2019, kedy podaním z rovnakého dňa právna zástupkyňa žalovaného vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 17.09.2019 cituje z Dohody o postúpení pohľadávok, navyše právny zástupca žalovaného bol nahliadať do súdneho spisu dňa 27.11.2018. Z daného dôvodu je potom zrejmé, že kompenzačná námietka nemohla byť a ani nebola žalovaným voči žalobcovi uplatnená včas dňa 11.12.2020, keď vedomosť o postúpení pohľadávok musel mať žalovaný najskôr dňa 27.11.2018 pri nahliadaní do spisu a najneskôr dňa 16.09.2019, ktorým je datované podanie žalovaného, v ktorom cituje ustanovenia Dohody o postúpení pohľadávok. Zároveň žalobca poukázal na skutočnosť, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave, ktorým potvrdil platnosť Dohody o postúpení pohľadávky, bolo vydané dňa 10.02.2020, teda 10 mesiacov pred tým, ako si žalovaný uplatnil na súde kompenzačnú námietku. Z daného dôvodu žalobca rozporoval tvrdenia žalovaného, že preukázané bolo postúpenie pohľadávky žalovanému oznámené až dňa 14.10.2021. K tomu žalobca rovnako poukázal na skutočnosť, že ide o obchodnoprávny vzťah medzi podnikateľskými subjektami, z ktorého dôvodu nemožno od súdu prvej inštancie očakávať, že bude k žalovanému pristupovať ako k spotrebiteľovi v civilnom sporovom konaní a poskytovať mu zvýšenú poučovaciu povinnosť o jeho procesných právach. Žalobca tiež poukázal na to, že tieto skutočnosti sa netýkajú konania v tejto veci a sú pre rozhodnutie o priznaní súdom riadne a včas uplatnenej pohľadávky na

súde irelevantné. Záverom žalobca konštatoval, že žalovaný vo svojom odvolaní nepreukázal naplnenie odvolacích dôvodov tak, ako ich definoval vo svojom odvolaní a preto navrhol, aby odvolací súd v časti, v ktorej žalovaný odvolaním napadol predmetný rozsudok, tento potvrdil a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania.

11. Žalobca sa dňa 22.08.2022 písomne vyjadril k vyjadreniu žalovaného a uviedol, že zotrváva na vo svojom odvolaní a vzhľadom na vykonané dokazovanie a doložené prílohy žalobca dostatočne preukázal aj dôvodnosť nároku na zaplatenie sumy vo výške 6.039,12 eur. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení zopakoval totožné argumenty, ktoré uviedol už skôr vo svojom odvolaní zo dňa 09.06.2022 ako aj vo vyjadrení zo dňa 21.07.2022.

12. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu písomne vyjadril a uviedol, že zotrváva na názore, že v zamietajúcej časti súd prvej inštancie rozhodol na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a stotožnil sa s právnymi závermi súdu prvej inštancie uvedenými v bodoch 84. až 87. napadnutého rozsudku. Výklad žalobcu v jeho vyjadrení zo dňa 22.08.2022 o zásade dokazovania v civilnom procese v nesporovom a sporovom konaní - „zásada materiálnej pravdy a zásade formálnej pravdy“, považuje za rozporuplný. Pokiaľ ide o vyjadrenie žalobcu v bodoch 20 až 37 vyjadrenia zo dňa 22.08.2022, ide o vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného zo dňa 14.06.2022 a nie o vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobcu zo dňa 09.06.2022 tak, ako je uvedené v názve dokumentu. S uvedenými vyjadreniami žalobcu zásadne žalovaný nesúhlasí. Záverom sa žalovaný pridŕžal jeho vyjadrení uvedených v odvolaní zo dňa 14.06.2022 proti napadnutému rozsudku ako aj všetkých vyjadrení prednesených v tomto konaní.

13. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného písomne vyjadril dňa 27.10.2022 a uviedol, že žalobca zopakoval argumenty uvedené v jeho predchádzajúcich podaniach, pričom dodal, že je potrebné právo priznať tomu, koho tvrdenia a dôkazy sa javia ako viac pravdepodobné, a to v súlade so zásadou formálnej pravdy. Teda aj keď súd prvej inštancie riadne vykonal všetky žalobcom vykonané dôkazy, vyvodil z nich nesprávne skutkové zistenia v rozpore so zásadou formálnej pravdy a bremena preukázania žalobcom tvrdných skutočností na základe do konania doložených dôkazov oproti tvrdeniam žalovaného, ktoré však neboli podporené žiadnymi dôkazmi. V konečnom dôsledku žalovaný v podanom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti, nevyvrátil argumentáciu žalobcu, ale len zhrnul doterajší priebeh konania a svoj súhlas, resp. nesúhlas s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

14. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP v spojení s § 470 CSP prejednal vec v zmysle ustanovenia § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolaní a po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a s dôvodmi odvolania žalobcu a žalovaného dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné v spojení s uznesením č. k. 31Cb/97/2015 - 173 zo dňa 15.01.2019 zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

16. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

17. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

18. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

19. Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

20. Podľa § 389 ods. 2 CSP, ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2, odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej a zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.

21. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

22. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

23. Podľa § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihladne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

24. Podľa § 64 CSP, ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

25. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu vrátane listinných dôkazov tvoriacich jeho obsah, s priebehom konania predchádzajúceho vyhláseniu napadnutého rozsudku, ako aj s obsahom napadnutého rozsudku, s odvolaním žalobcu, s odvolaním žalovaného a s jednotlivými vyjadreniami strán sporu, je odvolací súd nútený konštatovať pochybenia súdu prvej inštancie v procesnoprávnej rovine.

26. Z obsahu spisu je zrejmé, že pôvodný žalobca (CBS HP Stav, s.r.o.) sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatať istiny 68.054,46 eur s príslušenstvom z titulu nároku na ceny za vykonané práce, ktoré pre žalovaného žalobca vykonal podľa Zmluvy o dielo zo dňa 05.08.2014.

27. Pôvodný žalobca bol dňa 13.06.2017 vymazaný z Obchodného registra SR, nakoľko došlo k jeho zlúčeniu s obchodnou spoločnosťou EUROPROM, s.r.o.. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 31Cb/97/2015 - 162 zo dňa 04.09.2018 rozhodol o tom, že pokračuje v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu, a to so spoločnosťou EUROPROM, s.r.o., IČO: 36 057 002. Predmetné uznesenie však následne súd prvej inštancie zrušil uznesením č. k. 31Cb/97/2015 - 167 zo dňa 20.09.2018. V konaní tak naďalej vystupoval ako žalobca CBS HP Stav, s.r.o..

28. Súdu prvej inštancie bol dňa 23.10.2017 doručený návrh žalobcu CBS HP Stav, s.r.o. zo dňa 20.10.2017 na zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, aby do konania vstúpil ako nový žalobca obchodná spoločnosť BS spol. s r.o. Building service, IČO: 35 933 917, nakoľko medzi pôvodným žalobcom a spoločnosťou BS spol. s r.o. Building service bola dňa 19.04.2017 uzatvorená Dohoda o postúpení pohľadávok. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 31Cb/97/2015 - 173 zo dňa 15.01.2019 rozhodol o pripustení obchodnej spoločnosti BS spol. s r.o. Building service, IČO: 35 933 917, do konania na strane žalobcu.

29. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa odvolací súd v danom prípade stotožňuje s námietkou žalovaného vznesenou v podanom odvolaní, že pôvodný žalobca nebol dňa 23.10.2017 oprávnený podať návrh na zmenu strany sporu, nakoľko takýto návrh môže podať iba existujúci subjekt, pričom v danom čase už bol pôvodný žalobca vymazaný z OR SR. Odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 64 CSP sa vzťahuje aj na zánik žalobcu, aj na zánik žalovaného. Na rozdiel od straty procesnej subjektivity fyzickej osoby (smrťou) počas konania, súd v prípade právnickej osoby nemá možnosť posúdiť podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť alebo či v ňom môže pokračovať. Povaha sporu je tu teda irelevantná. Pri zániku právnickej osoby ako strany sporu počas konania súd zisťuje, či má strana právneho nástupcu. Ak právneho nástupcu má, súd uznesením rozhodne, že v konaní pokračuje s týmto právnym nástupcom. V danom prípade tak po zániku pôvodného žalobcu zlúčením a jeho výmazu z OR SR dňa 13.06.2017, bolo možné rozhodnúť iba o pokračovaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu podľa § 64 CSP. Ak aj pred zánikom pôvodného žalobcu došlo k postúpeniu

pohľadávky na iný subjekt, o takejto zmene na strane žalobcu bolo možné rozhodnúť iba na základe návrhu pôvodného žalobcu v čase, keď ešte existoval, t.j. v čase, kedy mal hmotnoprávnu spôsobilosť a zároveň aj procesnú subjektivitu na podanie takeého návrhu. V takom prípade by bol súd povinný posudzovať návrh pôvodného žalobcu podľa § 80 CSP. Ak takýto návrh pôvodný žalobca nepodal v čase pred jeho výmazom z OR SR dňa 13.06.2017, bol možný postup iba v zmysle § 64 CSP. Uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 31Cb/97/2015 - 173 zo dňa 15.01.2019 tak bolo potrebné zrušiť, keďže ním súd prvej inštancie rozhodol o zmene žalobcu na základe návrhu subjektu, ktorý už v čase podania návrhu neexistoval a takýto návrh preto nemohol vyvolať ním sledované účinky. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že návrh na zmenu žalobcu nepodávala vymazaná obchodná spoločnosť, ale právny zástupca, ktorý bol splnomocnený na konanie za pôvodného žalobcu, ako aj za nového žalobcu, na ktorého bola pohľadávka postúpená. Odvolací súd považuje za dôležité uviesť, že zánikom pôvodného žalobcu došlo k zániku plnej moci udelenej advokátovi pôvodným žalobcom. Vzhľadom k uvedenému tak nemohol právny zástupca pôvodného žalobcu už za neho podať návrh na zmenu žalobcu. Odvolací súd tiež uvádza, že Civilný sporový poriadok neumožňuje podanie návrhu podľa § 80 CSP subjektom, na ktorého prešlo právo uplatnené v konaní. Preto ani plná moc udelená takýmto subjektom neoprávňovala právneho zástupcu na podanie návrhu na zmenu žalobcu v predmetnom spore. Súd na procesné nástupníctvo neprihliada ex offio, ale len na návrh žalobcu. Nová právna úprava Civilného sporového poriadku oproti predchádzajúcej právnej úprave v Občianskom súdnom poriadku už vypustila možnosť podania tohto návrhu zo strany toho, na koho boli práva alebo povinnosti, o ktorých sa koná, prevedené alebo na koho prešli. Odvolací súd preto dospel k záveru, že uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 31Cb/97/2015 – 173 zo dňa 15.01.2019 je potrebné postupom podľa § 389 ods. 2 CSP v spojení s § 380 ods. 2 CSP zrušiť, nakoľko táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej, keďže predmetným uznesením súd prvej inštancie pripustil zmenu v osobe žalobcu bez kvalifikovanej návrhu v zmysle § 64 CSP. Ak je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej a zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo, t.j. v danom prípade uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 31Cb/97/2015 - 173 zo dňa 15.01.2019. Obchodná spoločnosť BS spol. s r.o. Building service sa daným uznesením súdu prvej inštancie stala žalobcom v prejednávanej spore na základe nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie a je preto zrejmé, že súd prvej inštancie nesprávne konal so spoločnosťou BS spol. s r.o. Building service. Z uvedeného dôvodu je odvolací súd nútený konštatovať, že súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol o návrhu na prerušenie konania, ako aj o žalobe bez toho, aby bol z jeho strany zvolený správny procesný postup vo vzťahu k ustáleniu okruhu strán sporu, konkrétne v tomto spore k správnejmu určaniu osoby žalobcu. Uvedený nedostatok je nutné kvalifikovať ako vadu procesných podmienok, a to konkrétne vadu vecných procesných podmienok, ktorá už sama osebe zakladá vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Na vady konania pred súdom prvej inštancie odvolací súd prihliada iba vtedy, ak tieto procesnoprávne vady mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Na takéto vady odvolací súd prihliada v zmysle § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti bez ohľadu na to, či boli alebo neboli uplatnené v odvolaní. Odvolanie žalovaného však smerovalo voči celému rozhodnutiu súdu prvej inštancie, keďže žalovaný namietal práve tú skutočnosť, že súčasný žalobca bol do konania pripustený návrhom pôvodného žalobcu zo dňa 20.10.2017, doručeným súdu prvej inštancie dňa 23.10.2017, ktorý už nebol oprávnený na podanie takeého návrhu, keďže k jeho výmazu z OR SR došlo dňa 13.06.2017. V danom prípade preto boli v zmysle § 389 ods. 1 písm. a) a písm. b) CSP v spojení s § 380 ods. 2 CSP splnené podmienky na zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu.

30. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 31Cb/97/2015 - 1021 zo dňa 31.05.2022 podľa § 389 ods. 1 písm. a) a písm. b) CSP v spojení s § 380 ods. 2 CSP v celom rozsahu zrušil a zároveň podľa § 389 ods. 2 CSP a § 380 ods. 2 CSP zrušil aj uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 31Cb/97/2015 - 173 zo dňa 15.01.2019. V súlade s § 391 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

31. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude v intenciách vyššie uvedeného opätovne vec prejednať procesným postupom súladným s príslušnými zákonnými ustanoveniami. Nakoľko počas konania pôvodný žalobca zanikol skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, bude povinnosťou súdu prvej inštancie v prvom rade rozhodnúť podľa § 64 CSP o pokračovaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví. Až po procesnej náprave týchto základných predpokladov umožňujúcich pokračovať v konaní, bude súd prvej inštancie ďalej postupovať v súlade s platnými procesnými predpismi o vedení konania a znovu vo veci rozhodne na základe zisteného

skutkového a právneho stavu, ako aj o návrhu na prerušenie konania. V otázke posúdenia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu potom bude nevyhnutné vziať do úvahy aj tú skutočnosť, že pôvodný žalobca postúpil žalovanú pohľadávku Dohodou o postúpení pohľadávok zo dňa 19.04.2017. Súd prvej inštancie svoje nové rozhodnutie vo veci náležite a presvedčivým spôsobom odôvodní a v odôvodnení sa vysporiada so všetkými podstatnými skutočnosťami tvrdenými stranami sporu a s rozpormi v ich tvrdeniach v nadväznosti na vykonané dôkazy. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie pritom musí byť zrejmé, ako súd prvej inštancie vyhodnotil konkrétne tvrdenia a dôkazy predložené, alebo navrhnuté stranami sporu a aké z nich vyvodil právne závery.

32. O náhrade trov konania vrátane trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

33. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).